

[Alfred Hansen]

Jeg stillede ministeren et spørgsmål i mit første indlæg, men fik ikke noget svar. Det er selvfølgelig en forglemmelse, og jeg skal derfor gentage mit spørgsmål: finder ministeren ikke, at de uddannelsessøgende er dårligere stillet økonomisk end f. eks. de ungdomsarbejdsløse?

Jimmy Stahr (S):

Jeg har med flid ledt i min seks linjer lange ordførertale efter det, hr. Alfred Hansen sagde om, at jeg skulle have taget afstand fra statslånene. Jeg har ikke fundet det. Tværtimod har jeg i utallige ordførertaler, når vi har behandlet SU, netop sagt, at jeg foretrækker statslån for statsgaranterede lån, hvad ministeren også har sagt her fra talerstolen i dag. Men jeg kan helt tilslutte mig ministerens ord om de problemer, der er i øjeblikket ved at gå fra statsgaranterede lån til statslån; det hindrer dog ikke, at jeg synes, det er rigtigt.

Alfred Hansen (DR):

Det ville være rart, når man endelig har sympati for noget, at man så også havde noget at have denne sympati i, og jeg skal på foranledning af den oplysning, der kom fra hr. Jimmy Stahr, nu spørge både hr. Jimmy Stahr og ministeren: hvornår mener regeringen og socialdemokratiet efter den plan, de er kommet frem med nu, og hvis vi forudsætter, at denne økonomiske saneringsplan bliver vedtaget uændret, at der vil være basis for og lyst til hos socialdemokratiet og regeringen at afskaffe de statsgaranterede lån og erstatte dem med statslån, der er rente- og afdragsfri i uddannelsestiden?

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne til beslutningsforslag nr. B 119 (om reform af Statens Uddannelsesstøtte), hr. Steen Folke, har ordet.

Steen Folke (VS):

Hr. Alfred Hansen spurgte mig, om jeg mente, at stipendiefordelingen foregik retfærdigt, sådan som den foregår i dag, baseret på skattepligtig indtægt, og svaret er nej, det mener jeg aldeles ikke, og det har jeg givet udtryk for før, også fra denne talerstol. Jeg mener, det er et branduretfærdigt skattesy-

stem, vi har, og at disse indtægter overhovedet ikke behøver at have noget at gøre med folks reelle økonomiske formåen. Det skal der ikke være nogen tvivl om, men jeg kan ikke rigtig se, hvad det har at gøre med vores mere principielle diskussion om stipendier. Vores holdning er, at det principielt rigtige i virkeligheden er en uddannelsesløn, dvs. en løn til alle, der skal uddanne sig, og det vil sige, at man i højere grad betragter en uddannelse som et arbejde; det er vores principielle holdning. Vi har her skitseret et forslag, som er mere moderat i og for sig, og som viser, hvordan man kan komme i retning af det principielt rigtige i sådan en gradvis proces. Det kan man så lide eller ej, men jeg kan ikke se, at det har noget at gøre med vores holdning til den skattepligtige indkomst som grundlag for fastsættelse af størrelsen af uddannelsesstøtten.

Fru Eva Møller mente, at vi havde en fortid sammen i Studenterrådet. Jeg må sige, at det erindrer jeg ikke, og det beklager jeg da, men bl. a. har jeg aldrig siddet i Studenterrådet – så vidt jeg husker. Nu var det heller ikke det centrale punkt i fru Eva Møllers argumentation, men jeg må så erkende, at jeg heller ikke var klar over, at fru Eva Møller var matematiker. Til gengæld kunne jeg godt høre, at fru Eva Møller ikke har forstand på sprog, så indirekte kunne jeg måske nok have sluttet. Det fremgik af den bortforklaring med, at i matematikken kunne »sikker« jo betyde »sikker« i betydningen 100 pct. sikkert. Det forstår jeg godt. Men at det kunne bruges til at bortforklare det, som fru Eva Møller sagde i første omgang, den hopper jeg til gengæld ikke på. De, der kan høre båndet her, det kan de, der læser fortrykket desværre ikke, men referenterne, der hører båndet, vil ikke være i tvivl om, hvad det var, fru Eva Møller sagde, og selv om man er henvist til kun at læse, hvad der står i referatet, mener jeg alligevel, sagen er klar nok, for fru Eva Møller sagde, at hun godt ville medgive, at der sikkert er økonomiske problemer, og sådan ville man ikke sige, hvis det, man ville sige, var, at det er sikkert, at der er økonomiske problemer. Det er to helt forskellige ting. Det danske sprog er en meget snedig indretning, man kan betone forskelligt, og hvis man har en lille smule sans for sproglige nuancer, er man overhovedet